

LA VEU DEL PAPA FRANCESC

ELS VICIS I LES VIRTUTS

La fe

converteix en pare d'una llarga fila de fills. La fe el va fer fecund.

Una dona de fe serà la Verge Maria, que, rebent l'anunci de l'Àngel, respon: «Heus ací l'esclava del Senyor: que es faci en mi segons la teva paraula» (Lc 1,38). I amb el cor ple de fe, amb el cor ple de confiança en Déu, Maria emprèn un camí del qual no coneix ni la ruta ni els perills.

La fe és la virtut que fa el cristià. Perquè ser cristians és acollir i guardar un vincle, un vincle amb Déu: jo i Déu.

Em ve al cap un episodi de l'Evangeli. Els deixebles de Jesús estan travessant el llac i es veuen sorpresos per la tempesta. Creuen que poden superar-la amb la força dels seus braços, amb els recursos de l'experiència, però la barca comença a omplir-se d'aigua i s'espanten (cf. Mc 4,35-41).

El gran enemic de la fe: no és la intel·ligència, no és la raó, com, ai!, algú continua repetint obsessivament, sinó que el gran enemic de la fe és la por. Per això la fe és el primer do que cal acollir en la vida cristiana: un do que cal acollir i demanar diàriament, perquè es renovi en nosaltres.

És veritat, com diu l'Apòstol, la fe no és de tots (cf. 2Ts 3,2), i fins i tot nosaltres que també som creients, sovint ens n'adonem que només en tenim una petita quantitat. Per això nosaltres, com els deixebles, li repetim: Senyor, augmenta la nostra fe!

Dimecres, 1 de maig de 2024

REFLEXIONS

Senyor, doneu-nos el pa de vida

No es parlava de res més aquell matí a Cafarnaüm: de la colla de seguidors que Jesús havia reunit el dia anterior a la muntanya, del noi dels cinc pans i dos peixos, de com Jesús els havia repartit i tots en menjaren tant com volgueren... Alguns més atrevits ja treien conclusions: Jesús deu ser el Messies que havia de venir al món...

Tots restaren molt sorpresos quan corregué la notícia que Jesús i la seva colla eren al pati de la sinagoga. Molts hi anaren per veure'ls.

Jesús aprofita l'eufòria i l'estranyesa d'aquella bona gent per dir-los sense embuts: «No heu de treballar només per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna.»

Acostumats a les paràboles i les explicacions senzilles de Jesús, ara aquell llenguatge els resultava enigmàtic i poc entenedor. I pregunten: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?»

Un cop més, Jesús els dirà la veritat així de clara: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que Ell ha enviat.»

Els desconcerta la resposta de Jesús. I ells, babaus, encara li pregunten: «Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci?», com si el signe del vespre anterior a la muntanya no hagués servit de res. El seu pensament s'havia aturat en l'episodi del manà en el desert.

Jesús els explica, vol fer-los entendre: El pa que els va donar Moisès en el desert —el manà— no era el blat celestial. I afegeix una afirmació de la seva divinitat: «El meu Pare sí que us dona el veritable pa del cel.»

Les paraules de Jesús els engresquen: «Senyor, doneu-nos sempre d'aquest pa». És l'afirmació pròpia del poble que tota la vida s'ha d'afanyar per resoldre les seves necessitats vitals i ara se li obra una porta d'esperança. Com uns mesos abans a la samaritana del pou de Sicar, que demana a Jesús li doni d'aquella aigua que no li calgui anar a pouar mai més.

Jesús retorna a l'afirmació primera amb que ha començat el diàleg. Ell no dona el pa que es fa malbé. Ell és el pa de la vida de l'esperit. «Qui en mengi no tindrà mai més fam ni patirà mai més set.»

El diàleg no s'acaba aquí. Continuarà llargament els diumenges vinents.

Mn. Ramon Sàries

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

5. ■ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [Jr 28,1-17 / Sl 118 / Mt 14,13-21]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Reimei...; sant Osvold, rei anglès; santa Afra, mr.

6. □ Dimarts [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1,16-19) / Sl 96 / Mt 9,2-10]. La Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. IV); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà

d'Henares; sant Hormisdas, papa (514-523).

7. ■ Dimecres [Jr 31,1-7 / Sl: Jr 31 / Mt 15,21-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (Cayetano, Vicenza 1480 - Nàpols, 1547), prev., fund. teatins (CR, 1524); sant Albert Tràpani o de Sicília, prev. carmelità.

8. □ Dijous [Jr 31,31-34 / Sl 50 / Mt 16,13-23]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma,

fund. dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos; sants Ciríac, Llarg i Esmaragde, mrs. a Roma (s. IV).

9. ■ Divendres [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa Beneta de la Creu (Edith Stein), vg. i mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.; santa Càndida Maria Cipitria Barriola, fund. filles de Jesús.

10. ■ Dissabte [2C 9,6-10 / Sl 111 / Jo 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari; santa Astèria, vg. i mr.

11. ■ Diumenge vinent, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [1R 19,4-8 / Sl 33 / Ef 4,30-5,2 / Jo 6,41-51]. Santa Clara (Assís, 1193-1253), vg., fund. clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.; santa Susanna, vg. i mr.

Diumenge XVIII de durant l'any (B)

COMENTARI

«Jo soc el pa que dona la vida eterna»

Hi ha molta gent que té una certa fe en Jesús; també al seu temps n'hi havia molts que el seguien, però amb quina finalitat? Jesús denuncia un actitud no prou correcta. *Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut.* És a dir, seguim el Senyor no pel que Ell és, pel que representa, sinó pels guanys que en podem obtenir de seguir-lo. Per això Jesús insisteix: *No heu de treballar per un menjar que es fa malbé sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna.* Qui pot donar la vida, i a més la vida eterna? *Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home.* Només Jesús dona la vida eterna. Els jueus llavors reivindicaven el manà com el *pa que ve del cel* tal com hem escoltat en la primera lectura. *El campament era ple de rosada; quan la rosada s'esvaï quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre.* Moisès els digué: *Això és el pa que el Senyor us dona per aliment.* El poble enyorava quan menjaven tant de pa com volien. Però Jesús recorda: *Moisès no us va donar pas el blat celestial; el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.* Com hem dit, el veritable pa de cel és Jesús. Per això afirma: *Jo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran fam, el qui creuen en mi no tindran mai set.* Hem de creure en Jesús, que és l'únic que ens garanteix l'autèntica vida per ara i per després d'aquesta existència mortal. Creure en Jesús vol dir escoltar-lo, seguir-lo, viure com ell va viure. En això insisteix sant Pau: *No visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après no és res de tot això.* I torna a insistir: *Deixeu la vostra antiga manera de viure; despullau-vos d'aquesta naturalesa envellida; els designis que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar.* Com a resum de tot: *Porteu una vida justa, bona i santa de veritat.* És la que ens garanteix una vida plena, una vida eterna.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre de l'Èxode (Ex 16,2-4.12-15)

En aquells dies, tota la comunitat del poble d'Israel murmurà en el desert contra Moisès i Aharon. El poble d'Israel els deia: «Tant de bo la mà del Senyor ens hagués fet morir tots al país d'Egipte quan encara sèiem al voltant de les olles de carn i menjàvem tant de pa com volíem. Ens heu fet sortir cap aquest desert perquè tot aquest poble mori de fam.» El Senyor digué a Moisès: «Mira, jo us faré ploure pa del cel. Que tothom surti cada dia a recollir-ne, però només el que necessiten per a aquell dia. Vull veure si compleixen o no el que jo els manno. He sentit aquestes murmurations del poble d'Israel. Digue'ls, doncs: «Aquest vespre menjareu carn, i demà al matí tant de pa com voldreu», i sabreu que jo, el Senyor, soc el vostre Déu.» Aquell vespre, doncs, arribà un vol de guatles que cobrí el campament, i l'endemà al matí, tot el campament era ple de rosada. Quan la rosada s'esvaï, quedà per tot el desert una cosa granulada, fina com la capa de gebre que cobreix la terra. Els israelites, en veure-ho es deien l'un a l'altre: «Manhu», que vol dir «Què és això?» Perquè no sabien què era. Moisès els digué: «Això és el pa que el Senyor us dona per aliment.»

► Salm responsorial (77)

R. *El Senyor els donà el seu blat celestial.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 4,17.20-24)

Germans, us dic, i insisteixo en el Senyor, que no visqueu més com viuen els pagans. Es guien per criteris que no valen. Però el Crist, tal com vosaltres heu après, no és res de tot això. No us l'han predicat tal com és? No us han ensenyat la veritat sobre Jesús? Doncs, deixeu la vostra antiga manera de viure. Despullau-vos d'aquesta naturalesa envellida; els designis que la sedueixen la porten a la seva destrucció. Que es renovi el vostre esperit i tota la vostra manera de pensar! Revestiu-vos d'aquesta nova naturalesa que Déu ha creat a imatge seva: porteu una vida justa, bona i santa de veritat.

► Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 6,24-35)

En aquell temps, quan la gent veié que Jesús no era allà i els seus deixebles tampoc, pujà a les barques i anà a buscar Jesús a Cafarnaüm.

Quan el trobaren, estranyats que fos a l'altra riba, li preguntaren: «Mestre, quan hi heu vingut, aquí?»

Jesús els respongué: «Us ho dic amb tota veritat: Vosaltres no em busqueu pels senyals prodigiosos que heu vist, sinó perquè heu menjat tant de pa com heu volgut. No heu de treballar per un menjar que es fa malbé, sinó pel menjar que es conserva sempre i dona la vida eterna. Aquest menjar us el donarà el Fill de l'home: ell és el qui Déu, el Pare, ha marcat amb el seu segell personal.»

Els li preguntaren: «Què hem de fer per obrar com Déu vol?»

Jesús els respongué: «L'obra que Déu vol és que cregueu en aquell que ell ha enviat.»

Li contestaren: «Quin senyal visible ens podeu donar, que ens convenci? Quines obres feu? Els nostres pares van menjar el manà en el desert, tal com diu l'Esclat: «Els donà el seu blat celestial.»»

Jesús els respongué: «Moisès no us va donar pas el blat celestial, però el meu Pare sí que us dona el pa que és realment del cel, perquè el pa de Déu és el que baixa del cel per donar vida al món.» Li diuen: «Senyor, doneu-nos sempre aquest pa.» Jesús els diu: «Jo soc el pa que dona la vida: els qui venen a mi no passaran fam, els qui creuen en mi no tindran mai set.»

► Lectura del llibre de l'Èxode (Éx 16,2-4.12-15)

En aquellos días, la comunidad de los hijos de Israel murmuró contra Moisés y Aarón en el desierto, diciendo: «¡Ojalá hubiéramos muerto a manos del Señor en la tierra de Egipto, cuando nos sentábamos alrededor de la olla de carne y comíamos pan hasta hartarnos! Nos habéis sacado a este desierto para matar de hambre a toda la comunidad». El Señor dijo a Moisés: «Mira, haré llover pan del cielo para vosotros: que el pueblo salga a recoger la ración de cada día; lo pondré a prueba, a ver si guarda mi instrucción o no. He oído las murmuraciones de los hijos de Israel. Diles: «Al atardecer comeréis carne, por la mañana os hartaréis de pan; para que sepáis que yo soy el Señor Dios vuestro». Por la tarde una bandada de codornices cubrió todo el campamento; y por la mañana había una capa de rocío alrededor del campamento. Cuando se evaporó la capa de rocío, apareció en la superficie del desierto un polvo fino, como escamas, parecido a la escarcha sobre la tierra. Al verlo, los hijos de Israel se dijeron: «¿Qué es esto?». Pues no sabían lo que era. Moisés les dijo: «Es el pan que el Señor os da de comer.»

► Salmo responsorial (77)

R. *El Señor les dio pan del cielo.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 4,17.20-24)

Hermanos:

Esto es lo que digo y aseguro en el Señor: que no andéis ya, como es el caso de los gentiles, en la vaciedad de sus ideas. Vosotros, en cambio, no es así como habéis aprendido a Cristo, si es que lo habéis oído a él y habéis sido adoctrinados en él, conforme a la verdad que hay en Jesús. Despojaos del hombre viejo y de su anterior modo de vida, corrompido por sus apetencias seductoras; renovaos en la mente y en el espíritu y revestíos de la nueva condición humana creada a imagen de Dios: justicia y santidad verdaderas.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 6,24-35)

En aquel tiempo, cuando la gente vio que ni Jesús ni sus discípulos estaban allí, se embarcaron y fueron a Cafarnaún en busca de Jesús.

Al encontrarlo en la otra orilla del lago, le preguntaron: «Maestro, ¿cuándo has venido aquí?»

Jesús les contestó: «En verdad, en verdad os digo: me buscáis no porque habéis visto signos, sino porque comisteis pan hasta saciaros. Trabajad no por el alimento que perece, sino por el alimento que perdura para la vida eterna, el que os dará el Hijo del hombre; pues a este lo ha sellado el Padre, Dios.»

Ellos le preguntaron: «Y, ¿qué tenemos que hacer para realizar las obras de Dios?»

Respondió Jesús: «La obra de Dios es esta: que creáis en el que él ha enviado.»

Le replicaron «¿Y qué signo haces tú, para que veamos y creamos en ti? ¿Cuál es tu obra? Nuestros padres comieron el maná en el desierto, como está escrito: «Pan del cielo les dio a comer»».

Jesús les replicó: «En verdad, en verdad os digo: no fue Moisés quien os dio pan del cielo, sino que es mi Padre el que os da el verdadero pan del cielo. Porque el pan de Dios es el que baja del cielo y da vida al mundo». Entonces le dijeron: «Señor, danos siempre de este pan». Jesús les contestó: «Yo soy el pan de vida. El que viene a mí no tendrá hambre, y el que cree en mí no tendrá sed jamás.»